

rettere end, at de fiskeriberettigede i Tilfælde som de ommeldte bør kunne holde sig til Ejeren af den fælles Ledning, nemlig vedkommende Kommune. Ved „Byer“ er ikke alene tænkt paa Købstæder, men ogsaa paa andre købstadlignende Bebyggelser, hvorfra der gennem fælles Kloakledning afledes Spildevand til de omhandlede Vande. At forbyde Afledning af alt Spildevand til disse, hvad der for Fiskeriet vilde være det bedste, lader sig selvfølgelig ikke gøre og er ej heller absolut nødvendigt, men derimod maa det saavidt muligt undgaaes, at der i Spildevandet findes skadelige og for Fiskebestanden ødelæggende Stoffer. Lige overfor Anlæg og Byer, som hidtil have haft Afledning til de ommeldte Vande, kan der neppe stilles strengere Fordringer end overfor de i den gældende Lov omhandlede Anlæg, og man har derfor ment at burde formulere Forbudet ligesom i den gældende Lov. Overfor Anlæg og Byer, som ikke tidligere have haft Afløb til Vandene, har man derimod ment at kunne stille Fordringer, gaaende ud paa, at Spildevandet overhovedet ikke, naar det udledes i de i § 1 omhandlede Vande, maa indeholde skadelige Stoffer, idet der ved Etableringen vil kunne tages Hensyn til de forøgede Omkostninger, som en for Fiskeriet tilfredsstillende Ordning af Afløbsforholdene vil medføre. Afgørelsen af, hvorvidt en Klage er berettiget, foreslaas henlagt til de i § 3 nævnte Myndigheder, der tillige foreslaas tillagt Beføjelse til at foreskrive, hvilke Foranstaltninger der bør træffes. Da Afgørelsen af, om Spildevand indeholder skadelige Stoffer, og om en foreslaet Foranstaltning kan antages at medføre det tilsigtede Resultat, ofte vil udkræve særlig Indsigt, foreslaas det at tillægge Myndighederne Ret til at tilkalde sagkyndig (teknisk) Assistance og ligeledes at tillægge Parterne Ret til at forlange saadan Assistance tilkaldt.

Til § 6.

I den nu gældende Lov om Ferskvandsfiskeriet er Laks, Ørred og Forel fredet i Tiden fra 1ste November til 1ste Januar. I Forslaget til Lov om Saltvandsfiskeri er det, jfr. § 15 sidste Stykke, foreslaaet at frede Laks og Ørred i Yngledragt (farvet Laks og Ørred) i Tiden fra 15de November til 1ste Februar. I nærværende Forslag har man ment ikke at burde gøre Forskel paa „blanke“ og „farvede“ Laks og Ørreder, samt at foreslaa al Laks og Ørred fredet i samme Tid som foreslaaet

i Lovforslaget om Saltvandsfiskeri, hvad der er saa meget mere Grund til, som disse Fisks Leg for en meget væsentlig Del foregaar i Januar Maaned. Da der i Efteraars- og Vintermaanederne i Havet kan fanges saavel „blanke“ som „farvede“ Laks og Ørred, kan der være god Grund til for Havets Vedkommende kun at frede den „farvede“ Fisk. For de ferske Vandes Vedkommende stiller Sagen sig derimod noget anderledes. Med Undtagelse af Gudenaen finder der nemlig ikke regelmæssig Opgang Sted af blanke Fisk i den foreslaaede Fredningstid, hvorfor Sondringen mellem „blanke“ og „farvede“ Fisk i Fredningstiden ikke har nogen Betydning for Fiskerne ved disse Vande. Da endvidere Opgangen af Laksefisk i mange af vore Vandløb først foregaar henimod Legetiden, altsaa saa sent, at den farvede Lægedragt allerede er anlagt, vil Lodsjerne mange Steder slet ikke kende „blanke“ Fisk, og Indførelsen af en Sondring mellem „blanke“ og „farvede“ paa slige Steder kan saaledes befrygtes at ville fremkalde Usikkerhed.

Medens man ved Fastsættelse af en Fredningstid kan opnaa, at Fiskene formere sig, saa at Bestanden af de unge Fisk tiltager, vil man — da Laksefiskene lege flere Gange i de ferske Vande, inden de blive store — ved at drage Omsorg for, at ikke alle de aarlig opgaaende Fisk fanges, opnaa, at ogsaa Antallet af de store Fisk kan tiltage. Dette opnaas bedst ved at frede de udlegede Fisk, Nedfaldsfiskene, der paa Grund af deres udmagrede Tilstand have en forholdsvis ringe Handelsværdi. For Udviklingen af Fiskeriet, og navnlig for Udviklingen af Laksefiskeriet, vil dette være af største Betydning, idet kun de store Laks have særlig høj Værdi, hvorimod det for Ørredfiskeriets Udvikling er af noget mindre Betydning, da de unge Ørreder omtrent have samme Handelsværdi pr. Pd. som de store. Da Ørreden er den almindeligst forekommende af de to Arter, har man ment at kunne indskrænke sig til at foreslaa, at der fastsættes samme Størrelse saavel for Laks som for Ørreder, nemlig 22 Tommer, hvilket omtrent svarer til Fisk, der inden Legen veje ca. 4 Pd., omend det af Hensyn til Laksefiskeriets Udvikling kunde være ønskeligt at frede noget større udlegede Laks.

Bestemmelsen i den gældende Lov om Fredning af Krebs i Juni Maaned er ikke optaget i nærværende Forslag. Ganske vist bære Hunkrebsene i denne Maaned den befrugtede Rogn fastklæbet til Hale-